

לילד ותאמר שלום: ותבא אל-איש
 האללים אל-ההר ותחזק ברגלו
 ונש מיחז להדפה ויאמר איש
 האללים הרפה-לה כי נפשה מריה
 לה יהוה העלים ממען ולא הפיד לי
 ותאמר השאלתי בן מאות אדי הלא
 אמרתי לא תשלה את: ויאמר ליחז
 חגר מותניך וכח משענתך בידך ולך
 כי-תמצא איש לא תברכו כי-ברוך
 איש לא תענו ושות משענתך על
 פני הנער: ותאמר אם הנער חי-יה
 וחידנפיש אמא-אעזב ויקם וילך
 אחריה: וגחזי עבר לפניהם ושם את
 המשענת על-פני הנער ואין קול ואין
 קשב וישב לקראתו ויגד-לו לאמור
 לא הקיז הנער: ויבא אל-ישע הביתה
 והנער הנער מות משגב על-משתו:
 ויבא ויספר החלטת בעיד שניים
 ויתפלל אל-יהוה: ויעל וישב על-
 הילד וישם פיו על-פיו ועינו על-
 עינו וכפיו על-כפו ויגהר עליו ויחם
 בשור הילד: וישב וילך בבית אחת העה
 ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזהר
 הנער עד-שבע פעמים ויפקה הנער
 את-עינו: ויקרא אל-מיחז ויאמר
 קרא אל-השנ�ית הזאת ויקרא
 ותבא אליו ויאמר שא' בך: ותבא
 ותפל על-רגלו ותשתחוו ארץ
 ותשא את-בנה ותצא:

הפטרת חי' שרה

מלימודים

Hat Zion Men's Club, Scottsdale, AZ

ומלך קוד זון בא בימים

אל-ינו יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה
 ויסר אל-העליה ושב-שם: ויאמר
 אל-מיחז נعرو קרא לשונמית הזאת
 ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר לו
 אמר-נא אללה העה חרדה | אל-ינו את
 כל-החרדה הזאת מה לעשות לך
 הייש לדבר-ליך אל-מלך או אל-שר
 הצבא ותאמיר בתוך עמי אני שבט:
 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר מיחז
 אבל בן איזלה ואישה זון: ויאמר קרא
 לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר
 למועד זה בעת חיה את חבקת בך
 ותאמיר אל-אדני איש האללים אל-
 תכוב בשפחתך: ותהר האשה ותכל
 בך למועד זה בעת חיה אשר דבר
 אליה אל-ישע: וינצל הילד ויהי היום
 ויכא אל-אבי אל-הקדרים: ויאמר
 אל-אבי ראי ראי ראי ויאמר אל-
 הנער שאחו אל-אמו: וישאהו ויבאהו
 אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הצחים
 ימות: ותעל ותשכבהו על-משת איש
 האללים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא
 אל-אישה ותאמיר שלחה נא לוי
 אחד מנזנעריהם ואחת האתונות
 וארכזה עד-איש האללים ואשובה:
 ויאמר מודיע את הלכת אליו היום
 לא-חדש ולא שבת ותאמיר שלום:
ס"ה מתקבש הארון ותאמיר אל-נערה
 נהג ולך אל-תערילי לרכב כי אם
 אמרתי לך: ותכל ותבא אל-איש
 האללים אל-הר הכרמל זיהי פראות
 איש-האללים אותה מנגד ויאמר
 אל-מיחז נعرو העה השונמית הלא;
 עתה רוץ-נא لكראתך ויאמר-לה
 השלום לך השלום לאישך השלום

אחרין ומילאת' את-דבריך: ותבא
בת-שבע אל-מלך החדרה והמלך
וזן מaad ואבישג השונמית משרת
את-מלך: ותקד בת-שבע ותשתחו
למלך ויאמר המלך מה-לו: ותאמר
לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתק כי-שלמה בנו מלך אחר
והוא ישב על-כסא: ועתה הנה
אדניהם מלך ועתה אדני המלך לא
ידעת: ויזבח שור ומריא-וצאן לרבות
ויקרא לכל-בני המלך ולאכיתר
הכהן וליאב שר הצבאה ולשלמה
עבדה לא קרא: ועתה אדני המלך עז
כל-ישראל עלייך להגיד להם מי ישב
על-כסא אדני-מלך אחריו: ויהי
כשב אדני-מלך עם-אכתי והיה
אני ובני שלמה חטאיכם: והנה עוד נעה
מידברת עם-מלך ונתן הנב' בא:
ויעידו למלך לאמר הנה נתן הנב' בא
ויבא לפניו המלך ותשתחו למלך על-
אפי הארץ: ויאמר נתן אדני המלך
אתה אמרת אדנ'ך ימלך אחריך
והוא ישב על-כסא: כי יברך היום
ויזבח שור ומריא-וצאן לרבות ויקרא
לכל-בני המלך ולשרי הצבאה ולאכיתר
הכהן והם אכילים ושטים לפני ויאמרו
יח' המלך אדנ'ך: ולי אני יעבך
ולצדך הכהן ולבנ'ך בז' יהודע
וילשלה עבדך לא קרא: אם מאת
אדני המלך נהיה הדבר זה ולא
הודעת את-עבדך מ' ישב על-כסא
אדני-מלך אחריך: ובען המלך דוד
ויאמר קראו-ל' לבת-שבע ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך
וישבע המלך ויאמר ח' יהוה אשר-

ויכסהו בגדיים ולא יחם לו: ויאמרו
לו עבדיו יברשו לאדני המלך נערה
בתולה ועמדו לפניו המלך ותהי-לו
סכת ושבכה בחיקך ושם לאדני
מלך: ויבקש נערה יפה בכל גבול
ישראל וימצא אדני-אבישג השונמית
ויבאו אותה למך: והנערה יפה עד
מאד ותהי למך סכת ותשורתה
ומלך לא ידע: ואדנ'הו בזחנית
מתנסה לאמר אני אמלך ויעש לו
רכב ופרשים וחמשים איש רצים
לפניו: ולא-עכבו אביו מימיו לאמר
מדוע פכה עשית וגס-היא טוב-תאר
מאד ואותו ילדה אחיך אבשלום: ויהי
דבריו עם יואב בז-צראה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחיך אדנ'ה: וצ-זק
הכהן ובנ'ך בז' יהודע ונתן הנב'יא
ושמעי ורעי וגבורים אשר לדוד
לא היו עם-אדנ'הו: ויזבח אדנ'הו
צאן ובקר ומリア עם אבן הזחלה
אשר-אצל עין רגל ויקרא את-כל-
אחיו בני המלך ולכל-אנשי יהודה
עבדי המלך: ועת-נתן הנב' בא ובנ'ך
ואת-גבוריים ואת-שלמה אחיו לא
קרא: ויאמר נתן אל-בת-שבע אם
שלמה לאמר הלו שמעת כי מלך
אדנ'הו בזחנית ואדנ'ינו דוד לא
ידע: ועתה לכ' אי עזר נא עז-
ומלטי את-נפשך וארצ-נפשך בנך
שלמה: לכ' ובאי אל-מלך דוד
וامرת אליו הלא-אתה אדני המלך
נשבעת לאמתק לאמר כי-שלמה
בנו מלך אחריך והוא ישב על-כסא
ומדוע מלך אדנ'הו: והנה עוד
מדברת שם עם-מלך ואני אבוא

פניהם אמר יהוה צבאות: מי גמ-בכם
 ויסגר דלתים ולא-תאייר מזבח חنم
 אין-לֵי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
 ימינה לא-ארצה מידכם: כי ממיורה
 שפטם ועד-מבוא גדוֹל שמי בוגדים
 יכל-מלחום מקרע מגש לשמי ומינה
 טהורה כי-גדוֹל שמי בוגדים אמר יהוה
 צבאות: אתם מחללים אותה אמרכם
 שלחן אדי מגאל הוא וניבנו נבזה אקלוי
 ואמרתם העה מ מלאה והפחתם אותו
 אמר יהוה צבאות והבאם גדוֹל ואת-
 פסח ואת-החולה והבאם ארני
 המינה הארץ אותה מידכם אמר
 יהוה: וארוּ נובל ויש בעדרו זכר
 ונדר וזבח משחת לא-דני כי מלך גדוֹל
 אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
 בוגדים: ועתה אליכם המזורה
 הזאת הכהנים: אם-לא תשמעו ואם-
 לא תשימו על-לב לחת כבוד לשמי
 אמר יהוה צבאות ושלוחתי בכם את-
 המאהר ואירועי את-ברכוּתיכם וגם
 ארחותיה כי איינכם שמים על-לב: הנה
 גער לכם את-הזרע וזרית פרש על-
 פניכם פרש חייכם ונשא אתכם אליו:
 וידעתם כי שלוחתי אליכם את המזווה
 הזאת להיות בריתך את-לוי אמר יהוה
 צבאות: בריתך הייתה את רחמים
 והשלומים ואתנים לו מזרא ויראנ ומפני
 שמי נתת הוא: תורת אמת היהת
 בפיו וועלה לא-נמצא בשפטינו
 בשלום ובמושור הלו איתי ורבאים
 השיב מזוז: כי שפטך היה שמרן
 דעת ותורה יבקשו מופתיו כי מלאך
 יהוה צבאות הוא:

פדה את נפשי מפל-צירה: כי באשר
 נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר
 כי-שלמה בך מלך אחרי והוא ישוב
 על-כסאי פחה כי בן עשה היום פה
 ותקד בת-שבע אפים ארץ ותשתחוו
 למלך ותאמר יהי אדני המלך דוד
 לעלם:

הפטרת תולדות

וילאכיא

Temple Beth Am Brotherhood, Los Angeles, CA

משא דבר יהוה אל ישראל ביד
 מלאכי: אהבתם אתכם אמר יהוה
 ואמרתם בפה אהבתנו הלו-א-א-ח עשו
 לי-עקב נאם יהוה ואhab את-יעקב:
 ואת-עשו שנאת ואשים או-יה-ה-ר-יו
 שמו ואות-נהלתו לתנות מדבר:
 כי-תאמור אדם רשותנו ונשב ונבנה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
 יבנו ואני אהروس וקראו להם גבול
 רשותה והעם אשר-זעם יהוה עד-
 עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמורו
 גדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן
 יכבד אב ועבד אדני ואם אב אני איה
 כבודי ואם-אדונים אני איה מורה
 אמר יהוה צבאות لكم הכהנים בזוי
 שמי ואמרתם בפה בזינו את-שםך:
 מגיישים על-מזבח לחים מגאל ואמרתם
 בפה גאליך אמרכם שלחן יהוה נבזה
 הויא: וכי-תגשון עור ל振奋 אין רע וכי
 תעישו פשת וחללה אין רע הקריבתו נא
 לפחתך מירצך או היוש פניך אמר
 יהוה צבאות: ועתה חלו-נא פניך אל
 יתגנו מידכם היהת זאת היישא מכם